

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

23. De hæresi Monothelitarum, quæ cum in sexta Synodo Consta[n]tinopolitana damnata esset, araneorum telæ in medio populi miraculosè ceciderunt, & cur multi in hæreses incidant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

da, quàm vento possit ferri vel palea. Quod
 diu multumque quæsitum, infra vniuersi
 spacium reperit. Accendebatur interea ve
 menter focus ille sub dolio, quò validi
 uens non facile adsequi annulus à manu
 rentis possit. Extractumque tandem, nihil
 aconus sensit in carne sua, sed potius pro
 tur, in imo quidem frigidum esse æneum,
 summitate verò calorem repositi modice
 tinentem. Quod cernens hæreticus, valde
 fusus, iniecit audax manum in æneo doli
 Prestabit mihi hæc fides mea. Iniecta manu
 tinus vsque ad ipsa ossium intermedia, omni
 caro liquefacta, defluxit: & sic altercatio
 nem fecit.

Paulus Diaconus lib. 6 cap. 2. de gestis Longobardorum. De heresi Monothelitarum, que cum in sexta Synodo Constantinopolitana damnata esset aranearum tela in medio populi miraculose ceciderunt et curia in hereses incidant.

CAP. XXIII.

Temporibus Constantini Magni hæresis
 apud Cōstantinopolim orta est, contra
 qui vnã duntaxat in Domino nobiscum
 IESV CHRISTO voluntatem & operationem
 asseuerabant. Hanc autem hæresim excitarunt
 Gregorius Patriarcha Constantinopolitano,
 tanus, Macarius, Pyrrhus, Paulus & Petrus.
 Quam ob causam Constantinus Augustus cen
 tum quinquaginta episcopos cōgregari fecit.

Inter

Inter quos fuerunt etiam legati sanctæ Rom. Ecclesiæ, missi ab Agathone Papa: Ioannes diaconus, & Ioannes Episcopus Tulensis, qui omnes eandem hæresim damnarunt. Ea hora tanta araneorum telæ in medio populi ceciderunt, ut omnes mirarentur, ac per eas significatum est, quod sordes hæreticæ prauitatis depulsæ essent. Et Georgius quidem Patriarcha correctus est, cæteri verò in sua dissensione perdurantes, anathematizati, sunt diuina ultione percussi. Eo tempore Damianus Ticinensis Ecclesiæ Episcopus, sub nomine mansueti Mediolanen. Archiepiscopi hac de causa vtilem recteque fidei epistolam composuit, & in præfata Synodo non mediocriter suffragium tulit. Recta autem & vera fide hæc est, ut in Domino nostro IESU CHRISTO sicut duæ sunt naturæ, hoc est Dei & hominis, sic etiam duæ credantur esse voluntates siue operationes. Hæc ibi Paulus Diacon. Aptissimè verò diuina sapientiâ hæresis telis araneorum comparauit. Culices enim dütaxat & inualidæ muscæ illis illaqueantur. Sphiges & valentiores muscæ & apes transuolant & perrumpunt eiusmodi retia. Vanè autem & inconsideratè plerique hoc ipso scandalizantur, quod tantum hæreses valeant, inquit Tertullianus. Sed *Tert. de præ. script. heret.* apud eos solummodo multum valent hereses, qui in fide non valent. In pugna pugilum & gladiatorum plerunq; non quia fortis est, vincit quis, aut quia non potest vinci: sed quoniam

am

am ille qui victus est, nullis viribus fuit: ab ille victor benè valenti postea comparatus, etiam superatus recedit. Non aliter hæreses quorundam infirmitatibus habent, quod lent, nihil valentes, si in bene valentem succurrant. Solent quidem isti miriones esse de quibusdam personis ab hæresi captis, necari in ruinam. Quare illa vel ille fidelissimus prudentissimus & vsitatissimus in Ecclesia, in illam partem transierunt? Quis hoc dicentibus ipse sibi respondit, neque fideles, neque prudentes, neque vsitados estimandos, quoniam hæreses potuerunt demutare? Quid ergo si Episcopus, si diaconus, si vidua, si virgo, si doctor, etiam martyr lapsus, à regula fuerit, idcirco hæreses veritatem videbuntur obtinere? Ex personis probamus fidem, an ex fide personam? Nemo sapiens est, nisi fidelis, nemo maior, nisi Christianus. Nemo autem Christianus, nisi qui ad finem vsque perseverauerit. Tu homo, extrinsecus vnumquemque nosti, quod vides, vides autem quousque oculis habes. Sed oculi, inquit, domini alti, Homo in faciem, Deus in præcordia contemplatur. Et idè cognoscit dominus qui sunt eius, & plantam quam non plantavit, eradicat, & de promissis nouissimos ostendit, & ventilabrum in manu portat ad purgandam aream suam. Accident quantum volunt paleæ leuis fidei, quocumque ad flatu tentationum, eò purior massa frumenti in horrea domini reponetur. Non

nē ab ipso domino quidam discentium scan-
 dalizati diuerterunt? nec tamen propterea, ce-
 teri quoque discedendum à vestigijs eius pu-
 tauerunt: sed qui scierunt illum vitæ esse ver-
 bum, & à Deo venisse, perseverauerunt in co-
 mitatu eius vsque ad finem, cum illis si vellent
 & ipsi discedere placidè obtulisset. Minus est
 si & Apostolum eius aliqui Phygelus, & Her-
 mogenes, & Philetus, & Hymenæus relique-
 runt: ipse traditor Christi, de Apostolis fuit.
 Miramur de Ecclesijs eius, si à quibusdam de-
 seruntur, cum ea nos ostendunt Christianos
 quæ patimur, ad exemplum ipsius Christi. Ex
 nobis, inquit, prodierunt, sed non fuerunt ex
 nobis. Si fuissent ex nobis, permansissent uti-
 que nobiscum. Quin potius memores sumus
 tam dominicarum pronunciationum, quam
 Apostolicarum literarum, quæ nobis & futu-
 ras hæreses prænunderunt, & fugiendas præ-
 finierunt: ut sicut esse illas non expanescimus,
 ita & posse id propter quod fugiendæ sunt nõ
 miremur. Instruit dominus multos esse ven-
 turos sub pellibus ouium, rapaces lupos: quæ
 nam istæ sunt pelles ouium, nisi nominis Chri-
 stiani extrinsecus superficies? qui lupi rapa-
 ces, nisi sensus & spiritus subdoli, ad infestan-
 dum gregem Christi intrinsecus delitescen-
 tes? qui Pseudoprophetæ sunt, nisi falsi prædi-
 catores? qui Pseudoapostoli, nisi adulteri euā-
 gelizatores? qui Antichristi interim & sem-
 per, nisi Christi rebelles? Hoc erunt hæreses

Q9

non

non minus doctrinarum peruersitate Ecclesiam
 am lacescentes, quàm tunc Antichristus per-
 secutionum atrocitate persequetur, nisi quod
 persecutio & martyres facit. Hæreses Ap-
 ostas tantum, & ideò hæreses quoque oportet
 esse, ut probabiles quique manifestare
 tam qui in persecutionibus steterint, et
 qui ad hæreses non exorbitauerint. Neque
 eos probatos intelligi iubet, qui in hæresi-
 dem demutant, Hactenus Tertullianus. Ap-
 simile igitur diuina sapientia per deciden-
 ranearum telas, subdolas hæreticorum traxit
 & peruersas machinationes indicare voluit,
 quas & iam olim per regium prophetam
 laqueos appellauit, quos ille Deum pluuem
 super peccatores prædixit in Psalmo 10. *Pluuem
 inquit, super peccatores laqueos.* In quibus
 cum D. Augustinus, sic ait, ordinatur illo-
 mino Deo Pseudopropheta, ut de his laqueis
 super peccatores pluat. Non enim qui squam-
 eos sectâdos incidit, nisi peccator: siue ad præ-
 parationem extremi supplicij, si persequitur
 in peccando maluerit, siue ad dissuadendam
 superbiam, si aliquando Deum cura lyncere-
 re quæsierit. Nec prophetæ tantum, sed omnes
 verbo Dei animas irrigantes, nubes dici possunt.
 Qui cum malè intelliguntur, pluit Deus
 super peccatores laqueos: Cum autem bonè
 intelliguntur, fœcundat pectora piorum et
 que fidelium. Sicut exempli gratia, quod scri-
 ptum est, *Et erunt duo in carne vna: si ad libe-*

*Hæreseos la-
 quei.*

*Laqueos hæ-
 resum pluit
 Deus super
 peccatores.*

*Qui in hære-
 ses facilius
 incidunt.*

dinem quisque interpreteretur, laqueum pluit
 super peccatores: Sin autem intelligas sicut il-
 le qui ait, Ego autem dico in Christo & in Ec-
 clesia, imbrem pluit super fertilem terram. E-
 adem autem nube, id est, diuina scriptura, v-
 trunque factum est. Item Dominus dicit, Non
 quod intrat in os vestrum vos coinquinat, sed
 quod exit ab ore. Audit hoc peccator, & gu-
 lam parat voracitati. Audit hoc & iustus, & à
 ciborum discernendorum superstitione mu-
 nitur. Et hinc igitur eadem scripturarum nu-
 be pro suo cuiusque merito peccatori pluuia
 laqueorum, & iusto pluuia vbertatis infusa
 est. Vnde & Apostolus ait: Quibusdam sumus ^{2. Cor. 2.}
 odor vitæ in vitam, quibusdam odor mortis
 in mortem.

*Ioannes Zonaras tom. 3. Annalium, in A-
 nastasio Arriano quodam Episcopo, con-
 tra ritum Ecclesie quendam baptizante,
 aqua baptismi diuinitus euanescit. Idem in
 Iudæo fraudulento accidit.*

CAP. XXIV.

Anno 20. Anastasij Deuterius Episcopus
 Arrianorum, quendam nomine Barba-
 rum baptizans, ausus est contra institu-
 tum Domini sic dicere: Baptizatur Barbarus
 in nomen Patris per filium in Spiritu sancto,
 ad quæ verba statim exiccatum est baptismi la-
 uacrum, & Barbarus territus fugit, miracu-
 lumque omnibus exposuit. Simile ferè refert <sup>Niceph. li. 14.
 cap. 17. hist.</sup>
 Nicephorus Callistus de Iudæo quodam, qui ^{Ecclesiast.}
 cum

Q 9 2